

Una volta de rosca a la crispació

La reorientació de la campanya per part dels populars per a frenar les opcions progressistes arreu de l'estat representarà sens dubte una volta de rosca més sobre la irritació electoral que guia els populars al País Valencià. Els indicis són clars: aquesta última setmana de campanya aflorarà un increment de la violència verbal, i això produirà un efecte negatiu i dispers en la confrontació democràtica.

Després d'un hivern i d'una tardor tancats en els jutjats, el passat dia 12 arribava als partits polítics l'hora d'eixir al carrer i mostrar la cara amable sobre un fons blau; mostrar que sota la crítica i el dret a rèplica també hi havia un programa amb continguts. Semblava que la via de la serenitat havia fet per fi el seu efecte i tothom havia de parlar de projectes. Municipals i autonòmics. Però després d'un primer round presidit per la contenció i les formes, la campanya electoral municipal i autonòmica ha enervat els ànims.

A Catalunya, on les eleccions se circumscriuen a l'àmbit municipal, tot se centra en la lluita de l'anomenada batalla de Barcelona. Un combat amb massa respecte per oferir colors dramàtics no previstos en el pacte PSOE-CiU. A les Illes Balears, els pronòstics són contundents: el PP arrasa en les autonòmiques, aprofitant la metastasi dels socialistes. No hi ha lloc per a sorpreses: el peix està venut. El País Valencià és, de les tres comunitats dels Països Catalans, la que ofereix més dificultat de predicció. Aquesta falta de definició el converteix en el terreny ideal per a la crispació. El sobtat canvi d'estratègia de la cúpula popular al carrer de Gènova de Madrid, ho propicia. A la vista de les enquestes d'intenció de vot els assessors d'Aznar han conclòs que el to sedat usat fins ara en la campanya afavoreix el PSOE.

Els sondeigs d'última hora no sols detecten possibles bosses de vot ocult per a opcions de progrés sinó que confirmen la immobilització del vot conservador. Aquesta realitat imposa una radicalització dels mètodes, ja de per si crispats al País Valencià, a pesar del maquiellatge. Per tal que el líder popular dels valencians, Eduardo Zaplana, poguera aparentar una campanya neta, ha hagut de buscar suport en alguns mitjans de comunicació que li han fet la faena bruta i li han subministrat titulars. El tradicional full expressiu del conservadorisme valencià havia canalitzat les càrregues de profunditat a través d'un rotatiu madrileny, inequívocament monàrquic. El mòbil, per la implicació en l'elecció del candidat i els llaços familiars, només era la coartada. Amb l'èxit de la manifestació del Bloc Jaume I com a detonant, el sectors més reaccionaris del PP han volgut reobrir guerres ja capitulades, a fi de sumir la societat valenciana de nou en la confusió i rendibilitzar electoralment la crispació.

La reorientació de la campanya per part dels populars per a frenar les opcions pro-

gressistes arreu de l'estat representarà sens dubte una volta de rosca més sobre la irritació electoral que guia els populars al País Valencià. Els indicis són clars: aquesta última setmana de campanya aflorarà un increment de la violència verbal, i això produirà un efecte negatiu i dispers en la confrontació democràtica. Els programes electorals quedaran sepultats sota una allau de verborrea que pot té a veure amb l'autèntic debat del diumenge 28. El PP pot acabar la campanya sense haver ensenyat el seu programa, que és segurament l'objectiu que persegueix.